

menes at være i Københavns Favør helt og holdent, spiller det maaske ikke nogen Rolle for Frederiksberg. Jeg har hidtil, hver Gang en saadan Tanke har været antydet, sagt, at saadant noget kan man ikke gøre; uanset Frederiksbergs hele begunstige Stilling kan man ikke tage saadanne Repræsalier, for det er naturstridigt og til Gene for alle Parter, og det har ingen Steder hjemme; man skal tage Ondt ved Roden og rette paa væsentlige Steder og ikke paa uvæsentlige Ting. Men efter de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, som jo er Borgmester paa Frederiksberg og altsaa maa vide det, er det muligt, at jeg har indtaget et forkert Standpunkt i saa Henseende, og jeg vil være taknemmelig for i saa Fald at blive retledet. Hvis det ikke spiller nogen Rolle for Frederiksberg, om man lægger Sporvejslinierne fra Vanløse eller Valby o. s. v. udenom Frederiksberg, vil jeg mene, at det var en Ting, som man i Københavns Kommunalbestyrelse burde tage under Overvejelse.

Saa er der Spørgsmaalet om de mange frederiksbergske Borgere, som har Erhverv i København, og dér var det ærede Medlem jo ved Sagens Kærne: frederiksbergske Borgere, der henter store Indtægter i København takket være en stor Arbejderbefolkning, som København saa maa tage sig af i Henseende til Hospitalsplads, Skoler, Aldersrente, Hjælpekasse, og hvad der ellers falder for. Herom siger det ærede Medlem, at de jo i Kraft af deres Husleje betaler en væsentlig Skat til København. Naturligvis, enhver, der har Husly i København, er de dér gældende Grundskatter underkastet, det er lige til, og at der fra Københavns Side oppebæres et lille Beløb i Grundskatter, er jo ogsaa en kendt Sag. Men at det er alt for lille i Forhold til de meget store Grundværdier, som fremkommer, efterhaanden som Byen bliver en Storstad, er noget helt andet, og at dette Huslejespørgsmaal skulde kunne spille nogen Rolle og i det hele taget kunne anføres som Støtte for en Betragtning, der havde nogen Vægt i denne Forbindelse, kan jeg ikke erkende. Ej heller Betragtningen angaaende Gas og Elektricitet. I saa Henseende nyder de paagældende Medborgere nøjagtig samme Vilkaar som alle andre, andet og mere kan man formentlig ikke forlange. Naar man vil drive Forretning, kan man søge sin Forsyning fra de derværende Værker, men det er jo ingen tvunget til; det staar enhver frit for, hvis hans Forretning er stor nok der-

til, selv at producere Elektricitet, og man har Lov til at anvende andre Brændselstoffer end Gas, hvis man ser sin Fordel ved det. Naar de paagældende alligevel er Kunder, er det sikkert, fordi de ser sig vel betjent og har Fordel af det, og at de saa er de gældende Regler underkastet, er der formentlig ikke noget at sige til. At dette Forhold skulde spille nogen som helst Rolle eller have nogen Forbindelse med Spørgsmaalet om Beskatningen de to Kommuner imellem, kan jeg slet ikke erkende.

Det ærede Medlem nævnte nogle Tal vedrørende Beskatningsforholdene i Aaret 1921—22. Jeg skal bemærke, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), der talte paa de Konservatives Vegne om dette Punkt ved Sagens første Behandling, bebrejdede mig, at jeg holdt mig til Aaret 1921—22. Nu kommer det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) med det samme Aar og siger, at i det Aar var der betalt af Frederiksbergs Borgere 4,3 Mill. Kr. mere i Erhvervsskat og 2,3 Mill. Kr. mere i Selskabsskat, end Folketallet skulde begrunde. (*Afbrydelse*: Nej, omvendt). . . Vel, maaske var det omvendt, men disse Beløb var det, som København fik ud over, hvad Folketallet skulde begrunde. Men det hjælper jo ingen Verdens Ting. Hvis København, saaledes som Forholdet i Virkeligheden er, paa Grund af den Fordeling, der finder Sted, er en Erhvervskommune, en Arbejdskommune, hvori Arbejderbefolkningen lever, og hvor de sociale Udgifter derfor falder, medens Frederiksberg, som jeg en Gang udtrykte mig, er en Alderdomskommune og en Forbrugskommune, hvor de store Indtægter tyer hen for at nyde den Fred og Ro, som man mener er at finde derude i forskellige Henseender, saa spiller det jo ingen Rolle og har ingen som helst Interesse, at København har faaet noget mere i Erhvervsskat og i Selskabsskat. Man kunde vide paa Forhaand, at saadan maatte det være. For naar det er dér, Fabrikkerne ligger, dér, de store Handelshuse ligger, dér, Havnen ligger, kort sagt dér, alt det ligger, som er Basis for Erhverv, og som er Grundlag for Selskabsvirksomhed, ja, saa er det ganske naturligt, at der maa falde en noget større Del af Selskabsskatten og Erhvervsskatten i den Kommune end i den anden, hvor man kun henlever sin Alderdom, og hvor man kun er for at forbruge en stor Indtægt. En af de Ting, jeg paa pegede sidst, og som det ærede Medlem maa have glemt, men som det ærede Medlem burde have taget ind under sine